

Winter
2005
Hiver

België – Belgique
PB 2/2429
Leuven 1

DE ONTMIJNER

LE DÉMINEUR

Driemaandelijks tijdschrift
Bulletin trimestriel
60e Jaar - Année
Januari - Janvier 2006
(01/2006)

Verantwoordelijke uitgever
LtKol G. VALENTIN
Naamsessteenweg 100
B-3053 Oud-Heverlee

INHOUD - SOMMAIRE

Wensen - Vœux + Flanders Fields Treffen	2
Les P'tits Artisans	3
Afghanistan	4 - 5
Kleine aankondigingen - Petites Annonces	6 - 7
Zending buitenland - Mission à l'étranger / Perles de la police	8 - 9
Feest St BARBARA sectie west vlaanderen te KLERKEN	10
60 ^e verjaardag van onze verbroedering - 60 ^{ème} anniversaire de notre fraternelle	11 - 17
Lidgeld - Cotisation 2006	18

Fraternelle Royale des Démineurs de Belgique ASBL Numéro d'entreprise : 413.326.304		Koninklijke Verbroedering der Belgische Ontmijners VZW Ondernemingsnummer : 413.326.304	
CONSEIL D'ADMINISTRATION - RAAD VAN BESTUUR			
Président	M. BERTIN		Voorzitter
Vice-président	M. VERBIST		Ondervoorzitter
Porte-drapeau	M. FESTAETS		Vaandeldrager
Membres	MM. DEHON, EECKHOUT HEIDERICH, ISENBORGHS, (LIBERT), MOERMAN, PRIGNON, VALENTIN.		Leden
Secrétariat	M. NOËL Rue Herman, 26 / 5 1030 SCHAERBEEK ☎ 02 241 10 40 Mail : frdb.kvbo@skynet.be Bank / Banque : 001-2960867-18		Secretariaat

Monuments dédiés aux Démineurs / Monumenten opgedragen aan de Ontmijners :
voir / zien : <http://monuments.skynetblogs.be>

Bijdrage 2006	001-2960867-18	Cotisation 2006
(1) Verbroedering	5,90 €	(1) Fraternelle
(2) Verbroedering + Steun "E. GEORGE"	8,40 €	(2) Fraternelle + Fonds "E. GEORGE"
(3) Verbroedering + VOV	9,00 €	(3) Fraternelle + UFAC
(4) Verbroedering + Steun "E. GEORGE" + VOV	11,50 €	(4) Fraternelle + Fonds "E. GEORGE" + UFAC

Giften Steun "E. GEORGE"	001-2960867-18	Dons Fonds "E. GEORGE"
--------------------------	----------------	------------------------

Beste Wensen voor 2006

Meilleurs Voeux pour 2006

A l'aube de l'année nouvelle, la rédaction de votre bulletin est on ne peut plus heureuse de vous adresser, à vous tous, chers amis démineurs et sympathisants, ainsi qu'à ceux qui vous sont chers, ses vœux les plus sincères de bonheur complet et de santé parfaite.

Bij het begin van deze jaartelling is de redactie van uw bulletin zeer gelukkig omdat ze u allen, weduwen, wezen, beste vrienden ontminers en sympathisanten, alsook aan hen die u dierbaar zijn, haar oprechte wensen van volledig geluk en een uitstekende gezondheid mag aanbieden.

HET "FLANDERS FIELDS TREFFEN"

werd voor de achtste maal ingericht door DOVO Cie POELKAPELLE. Dit treffen werd ingericht ten voordele van het Vrij Orthopedagogisch Centrum ROZENWEELE en het Vrij Buitengewoon Basisonderwijs ZONNEHART te AARTRIJKE.

Een cheque van 3.310€ werd overhandigd aan de directie door een afvaardiging van Motorvrienden DOVO.

Stavelot, le 05 octobre 2005

*Monsieur Léon NOËL
Fraternelle des Démineurs de Belgique
Hermanstraat 26/5
1030 Schaerbeek*

Objet :Excursion au Zoo d'Anvers avec la chorale « Les Petits Artisans Réunis de Stavelot »

*Monsieur Alphonse BERTIN
Président de la "Royale Fraternelle des Démineurs de Belgique,*

*Monsieur Léon NOËL, secrétaire
Messieurs les membres de la Fraternelle,*

Suite à votre aimable intervention financière, la chorale des "Petits Artisans Réunis de Stavelot, s'est rendue ce dimanche 2. octobre 2005 dernier, au Zoo d'Anvers. A l'issue de cette agréable excursion, un photo du groupe a été réalisée et, nous nous exprimons de vous l'expédier afin de l'insérer dans le prochain bulletin des démineurs.

Au nom des Petits Artisans Réunis et en mon nom personnel, recevez Monsieur le Président, Monsieur le Secrétaire, l'expression de nos sentiments les meilleurs ainsi que tous nos remerciements.

Au plaisir de vous rencontrer.

*Pour la chorale, la directrice
Sabine MALPAS*

Légende de la photo des "Petits Artisans au Zoo d'Anvers"

Un mois, jour pour jour, après la prestation des "P'tits Artisans réunis" au Monument national des Démineurs à Stavelot, la chorale, sous la conduite de leur directrice, Mme Sabine MALPAS, s'est retrouvée en excursion au zoo d'Anvers et ce, revêtu de leur "sweat-shirt" au logo de la fraternelle des démineurs.

Heureux et fiers qu'ils étaient ces "P'tits Artisans" en ballade et cela grâce à la générosité de la Royale Fraternelle des Démineurs que certains appellent déjà leur "Marraine".

Merci et à l'année prochaine.

"Les P'tits Artisans"

PROVINCIAL RECONSTRUCTION TEAMS (VOX MAGAZINE Octobre 2005)

DOVO IN AFGHANISTAN LE SEDEE EN AFGHANISTAN

La situation en Afghanistan s'améliorant de jour en jour, la reconstruction du pays peut prendre sa vitesse de croisière. Les équipes provinciales de reconstruction ou PRT sont les éléments de première ligne d'Isaf.

Deux opérations militaires de grande envergure sont actuellement menées en Afghanistan : Enduring Freedom et International Security And Assistance Force (Isaf). Dans l'est du pays, Enduring Freedom est, pour l'essentiel, une opération américaine qui a pour but de déloger des Talibans et les membres d'Al Qaeda. L'objectif d'Isaf consiste à sécuriser la capitale Kaboul, le Nord et l'Ouest du pays. Mais progressivement, une deuxième mission, la reconstruction du pays, gagne en importance. La Belgique est absente de Enduring Freedom mais a dégagé des moyens plus importants pour Isaf. Le projet de Provincial Reconstruction Team semble taillé sur mesure pour notre Défense nationale. Kunduz est une ville de province de 60.000 habitants au nord de l'Afghanistan, assez proche de la frontière avec l'Ouzbékistan. Dans cette vallée verte paissent de paisibles troupeaux au milieu de plantations sauvages. Ici, la circulation automobile est nettement plus calme et ordonnée que dans Kaboul-la-chaotique. Toutes les femmes portent ici la burqa, mais la population semble favorable à Isaf. C'est d'ailleurs ici qu'a germé la révolte contre les Talibans. L'Allemagne est très massivement présente dans la région, avec plusieurs PRT, dont celle de Kunduz. Dès les débuts du PRT de Kunduz, l'Allemagne a sollicité l'aide de la Belgique. À l'origine, notre soutien se limitait à un infirmier et quatre airmarshalls, spécialisés dans le chargement et le déchargement d'avions. À présent, on compte 23 Belges dans les rangs allemands, dont 9 démineurs, 3 spécialistes en communications et 2 en opérations psychologiques. L'apport des Belges est si apprécié qu'ils ont été temporairement détachés vers d'autres PRT allemands, dont celui de Feysabad.

Les démineurs belges doivent éliminer les engins explosifs dont sont truffés les principales artères et points d'observation le long desquels séjournent ou passent le personnel de la PRT. Mais s'ils se limitaient à cela, nos compatriotes auraient le temps de se tourner les pouces. C'est pourquoi ils prennent de nombreuses initiatives.

Près de l'aérodrome se trouvent deux fosses contenant au total 170 bombes d'avions russes de 250 et 500 kilos (**Voir photo**). "Elles représentent une menace sérieuse pour les avions", déclare l'adjudant Philippe VERGUCHT, du service de déminage de MEERDAAL.

"Dès que nous avons été informés de la présence de ces bombes à proximité des pistes, nous avons tiré la sonnette d'alarme. Nous avons tellement insisté auprès des parties impliquées que toutes les bombes vont être neutralisées. Une firme civile anglaise s'occupera de ce travail, nous assurerons la coordination. Cela a beaucoup traîné parce que certains intervenants peuvent récupérer des projectiles pour l'armée nationale afghane. Tout dépend du type d'arme."

La population locale sait très bien pourquoi nous sommes ici et se comporte de façon amicale envers nous.

"Texte F et N" édités avec l'autorisation VOX MAGAZINE (Octobre 2005)

Nu de situatie in Afghanistan met de dag meer opklaart is het tijd voor de heropbouw van het land. De provincial reconstruction teams zijn de eerstenlijnwerkers van Isaf.

In Afghanistan lopen momenteel twee grote militaire operaties: Enduring Freedom en de international security and assistance force (Isaf). Enduring Freedom is een voornamelijk Amerikaanse operatie in het oosten van het land om jacht te maken op leden van de Taliban en Al Qaeda. Bij Isaf ligt de nadruk op de beveiliging van Kaboel, het noorden en het westen van het land. Maar vooral de tweede isaf-taak assistance, de heropbouw van het land, wint steeds meer aan belang. België neemt niet deel aan Enduring Freedom, maar heeft zich des te meer toegelegd op Isaf. Vooral de opdracht van de provincial reconstruction teams (PRT) is een kolfje naar de hand van de Belgen. Kunduz is een provinciestadje in het noorden niet ver van de grens met Oezbekistan. Het telt 60.000 inwoners en ligt in een groene vallei. Je ziet er grazend vee, een weelderige plantengroei en het verkeer is stukken rustiger dan het helse Kaboel. Vrouwen zonder boerka's zie je er niet, maar de bevolking is Isaf gunstig gezind. Hier lagen immers de kiemen van de opstand tegen de Taliban. Duitsland is sterk aanwezig in de streek met onder meer enkele PRT's, waaronder die van Kunduz. Van bij de start van de PRT Kunduz heeft Duitsland hulp gevraagd aan België. In het begin bleef de steun beperkt tot een verpleegkundige en vier specialisten voor het laden en lossen van vliegtuigen (airmarshalls). Nu is het aantal Belgen opgelopen tot 23 met onder meer negen ontmijners, drie communicatiespecialisten en twee specialisten psychologische

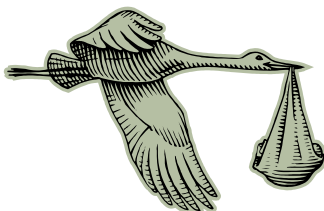
De Belgische ontmijners moeten de voornaamste wegen en observatiepunten waar PRT-personeel langskomt of verblijft, vrijhouden van explosieve rotzooi. Die routes zijn veilig door de vele controles. Als ze zich strikt aan hun opdracht houden, hebben de Belgen niet veel om handen. Daarom nemen ze allerlei initiatieven. Bij de luchthaven liggen twee putten met in het totaal 170 Russische vliegtuigbommen van 250 en 500kg (**Zie foto**). "Die bommen vormen een bedreiging voor de vliegtuigen", zegt adjudant Philippe VERGUCHT van de ontmijningsdienst van MEERDAAL. "Van zodra wij op de hoogte waren van de aanwezigheid van die bommen trokken wij aan de alarmbel. Na veel vijven en zessen hebben we alle betrokken partijen zo ver gekregen dat de bommen zullen geruimd worden. Het heeft zo lang geduurd omdat sommige partijen wapens mogen recuperen voor het Afghaanse nationaal leger. Het hangt af van de soort wapens. Dit is hier een twijfelgeval. Een Engelse burgerfirma zal het eigenlijke werk opknappen, wij verzorgen de coördinatie."

"De mensen weten heel goed waarom we hier zijn en bejegenen ons zeer vriendelijk."

KLEINE AANKONDIGINGEN - PETITES ANNONCES

GEBOORTEN - NAISSANCES

Catherine, dochter van Mijnheer en Mevrouw Herman en Nattalee MATTHEUS - SAE NGOW (Ontmijner MEERDAAL), geboren op 01 oktober 2005.

Thomas, petit-fils de Monsieur et Madame Claude VAN CLEUVENBERGEN (AdjtChef démineur e.r.), né le 10 novembre 2005.

Arthur, petit-fils de Monsieur et Madame FAVRESSE (Commandant démineur à MEERDAAL), né le 19 novembre 2005.

*Toutes nos félicitations aux heureux parents et grands-parents!
Onze hartelijke gelukwensen aan de ouders en grootouders !*

DIAMANT BRUILOFT - NOCES DE DIAMANT

Dit feest had plaats op 17 november 2005 ter gelegenheid van het zestigjarig huwelijk van De Heer en Mevrouw EECKHOUT Henri. De voorzitter, Colonel b.d. BERTIN en de secretaris, Adjt b.d. NOËL hebben er de Verbroedering vertegenwoordigd.

Van harte proficiat en nog vele gelukkige jaren !

OVERLIJDEN - DÉCÈS

Mevrouw LAMBUYT Simone, echtgenote van Mijnheer MARYSSE Henri (Adjt Ontmijner LuM o.r.) geboren in 1925 en overleden in juni 2005

De Heer Marcel HOSTEN, toegetreden lid, geboren op 10 oktober 1924 en overleden op 24 oktober 2005.

Monsieur DE DECKER Léon, papa de Guy, (Offr démineur, Commandant de le 260 Cie Mun à BERTRIX) né à GOURDINNE le 05 mars 1937 et décédé à THY LE BAUDUIN le 10 novembre 2005.

De Heer DEMEULENAERE Gilbert, toegetreden lid, echtgenoot van Marie-Louise SCHACHT, geboren te WOUMEN in 1929 en overleden op 13 november 2005.

De Heer dokter CLARYSSE Henri-Jean, toegetreden lid, geboren te IZEGEM in 1942 en overleden op 18 november 2005.

De Heer DEVROEDT Gabriël, vader van Marc, (ontmijner POELKAPELLE), geboren te HOUTHEN (IEPER) op 22 april 1929 en overleden op 25 november 2005.

De Heer LAVA André (KplChef Ontmijner POELKAPELLE o.r.) geboren te WESTROZEBEKE op 24 november 1929 en overleden op 06 december 2005.

*Aan de beproefde families herhalen wij hier onze betuiging van medeleven en rouwbeklag.
Aux familles éprouvées, nous réitérons ici l'assurance de notre sympathie et
nos sincères condoléances*

MET ZENDING IN HET BUITENLAND - EN MISSION A L'ÉTRANGER

LAND / PAYS	PERSONEEL / PERSONNEL	EENHEID / UNITE
INDONESIE	KAPT JACOBS MARNIK	MEERDAAL
	ADC JANSSENS YVAN	POELKAPELLE
	ADJT WILMAERS GUIDO	MEERDAAL
	1CC DEPRez JEAN PIERRE	POELKAPELLE
AFGHANISTAN	LT NOLLET GLENN	POELKAPELLE
	ADC GUERISSE MICHEL	MEERDAAL
	ADJT DAVIN VINCENT	MEERDAAL
	1MC DORVAL ERIC	ZEEBRUGGE
	1SM HUYSENTRUYT JOCIM	POELKAPELLE
	1CC DE TAVERNIER CHRISTOPHE	POELKAPELLE
	1CC KERR HENRI	MEERDAAL
	KMC DE STAELEN EDDY	ZEEBRUGGE
	1CC VERGOTE ERIC	MEERDAAL

PERLES DE LA POLICE

21 Nov 05 : Politie Wervik (53001) :

Obussen liggen tegen elektriciteitspaal de hangaar gepasseerd. Wel de elektriciteitspaal met autobanden errond gelegd om er niet tegen te rijden.

Les obus se trouvent contre le poteau électrique passé le hangar. Le poteau a été entouré de pneus pour ne pas rouler contre.

Zouden de chauffeurs van POELKAPELLE gekend zijn ?

Les chauffeurs de POELKAPELLE auraient-ils une certaine réputation ?

Suite à une interruption inopinée de l'inspiration de l'auteur des Perles de la police, voici la suite de cette perle parue dans le dernier démineur et rest e inachevée.

Bij gebrek aan inspiratie is een van de laatste parels ongedaan gebleven, hier vindt U de volledige text.

24 Aou 05 : Police Somme-Leuze (52.231)

IDENTIFICATION :

grenade type "moule à gaufre"

IDENTIFICATIE :

handgranaat type : "wafelijzer"

Pour les connaisseurs, nous attendons encore les types : cercopithèques, ectoplasme, jocrisse, macrocéphale, nyctalope, phlébotome, ...

Sorry voor de nederlandstalige lezers, maar zoiets kan ik niet vertalen !

Het volgende is wel geen "parel" maar het mag er toch bij komen !

La suivante n'est pas vraiment une "perle", mais elle mérite de figurer dans la rubrique !

SI, SI, REGARDEZ BIEN, ELLE EST BLONDE !!! VIVE LES 4 X 4 !!!
JAWEL, KIJK MAAR GOED, 'T IS EEN BLONDJE !!! LEVE DE 4X4 !!!

*Koninklijke Verbroedering
Der Belgische Ontmijners
Sectie West Vlaanderen
V.Z.W*

POELKAPELLE, 04 december 2005

FEEST SINT- BARBARA SECTIE WEST-VLAANDEREN TE KLERKEN

Ook dit jaar werd op zondag 04 december 2005 feest gevierd ter gelegenheid van Sint-Barbara. Met " maar " 32 deelnemers werd plaats genomen aan de dis in de feestzaal 't Rozenhof te KLERKEN.

Gewezen ontmijners en sympathisanten konden genieten van een uitgebreid en een smakelijk créatief menu.

We werden tijdens het apéritief blij verrast met de aanwezigheid van Kolonel DE VUYST die speciaal was afgezakt om zijn vroegere ontmijners even te begroeten. Met spijt moest hij eveneens vaststellen dat vele op rust gestelde ontmijners ontbraken. Het is nu eenmaal zo dat in dezer tijden het moeilijk blijkt om mensen te motiveren om aan een of andere festiviteit deel te nemen. Enkel de oude " garde brengt nog een gevoel van vriendschap op en wil die dan ook nog delen met vroegere werkmakkers.

Heden is er een verzadiging aan activiteiten ten koste van het gevoel van vriendschap en kameraadschap.

Als een ietwat ontgoochelde voorzitter neemt het niet weg dat in een gezellige sfeer het toch een aangenaam onderonsje was dat afgesloten werd met een tombola.

De hoop opgeven zit niet in mijn genen en verwijs nu al naar de volgende bijeenkomst, namelijk onze nieuwjaarsreceptie waarvoor later een uitnodiging zal verstuurd worden. We denken deze te laten doorgaan in de :

Feestzaal Harlekijn te HOUTHULST op zondag 26 februari 2006 om 15.00 uur.

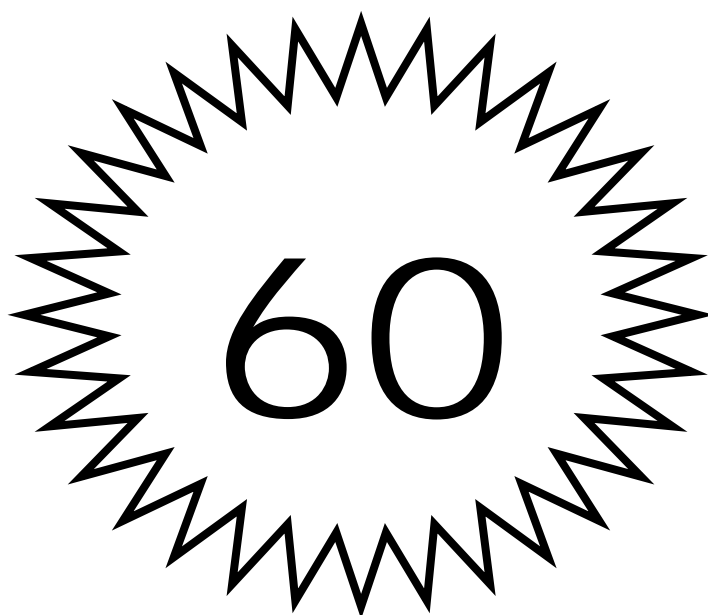
Als afsluiter bedank ik langs deze weg alle aanwezige deelnemers van het Sint-Barbarafeest die er toch een mooie dag van gemaakt hebben.

Als besluit rest me nog iedereen een prettig en fijn eindejaar toe te wensen, een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar met een goede gezondheid voor de ganse familie.

Fernand Moerman

VERBROEDERING - FRATERNELLE

1946 - 2006

Notre fraternelle a donc, cette année, 60 ans. A cette occasion, la rédaction de notre bulletin a décidé d'en faire l'historique, vous en trouverez les premières pages dans ce bulletin et la suite dans les bulletins suivants.

Onze verbroedering viert dit jaar haar zestigjarig bestaan. Bij deze gelegenheid heeft de redactie besloten om een historisch overzicht te geven, u vindt de eerste bladzijden ervan in dit bulletin. In de volgende bulletins zal u het vervolg vinden. Veel leesplezier.

OVER DE BEDRIJVIGHEID DER VERBROEDERING

door Genie Kapitein-Kommandant LINDEN (in 1949)

De Belgische Ontmijnersverbroedering werd in Maart 1946 gesticht, ter vervanging van de in verschillende Ontmijningseenheden bestaande Sociale Diensten. De weduwen steunen, de gekwetsten en de verminkten helpen, bij de wezen de vader trachten te vervangen, dat waren enige der edele en talrijke taken, die haar leiders op zich namen.

Het zou onrechtvaardig en ondankbaar zijn, de onbaatzuchtige en zeer doeltreffende activiteit der pioniers van onze dienst voor hulp aan slachtoffers, niet te vermelden.

Op 28 September 1944 maait de Dood voor de eerste keer. Twee mannen vallen als slachtoffers. Op dat ogenblik waren de Ontmijners nog weinig talrijk. Versterkingen waren in opleiding en het verlies werd des te meer gevoeld. Eens dat de ontsteltenis was bedaard, kwam zich, bij de opluchting aan de dood ontsnapt te zijn, ook nog het verlangen voegen, de door het verlies van echtgenoot en vader zo zwaar getroffen familie naar vermogen te helpen. Spontaan leggen de mannen geld bijeen en kopen een krans, om een laatste maal hun genegenheid voor hun ongelukkige kameraden te tonen. Het overschot van het geld geven zij aan de weduwen, aangezien zij wel weten dat de nood groot en dringend is, en de hulp klein, en zeer traag.

Dat was aan de vooravond van de vorming der Sociale Werken. Naarmate echter het aantal der ingezette manschappen stijgt groeit ook het aantal slachtoffers in versneld tempo :

Een dode op 12 December 1944.

Vijf doden tijdens het eerste kwartaal 1945.

Negentien doden tijdens het tweede kwartaal 1945.

Daarbij op dat ogenblik, reeds 67 gekwetsten.

Het spreekt vanzelf, dat bij dergelijke catastrofes, de getroffen families niet langer daadwerkelijk konden geholpen worden met het geld, dat de overlevenden zelf van hun karig loon afstonden.

Het kader - in zijn verlangen, om de voor het geplande Werk voor Hulpbetoon onontbeerlijke inkomsten te doen stijgen - ziet naar middelen uit, om meer geld in kas te krijgen.

Het Land kende op dat ogenblik een periode van bijna algeheel herstel en optimisme. Daarbij kwam nog een verlangen naar ontspanning, dat in het lange binnenzitten tijdens de bezetting zijn oorsprong vond.

Van die gunstige gelegenheid moest gebruik gemaakt worden. Toegewijde kameraden richtten hier en daar een klein feestje in, een tombola, een danspartij. Doordat deze "liefdadige" vermakelijkheden zeer goed uitvielen, kwamen de afgevaardigden op het idee, tentoonstellingen in te richten, om door het uitstellen der springstofuigen van de moderne oorlog, het volk op tastbare wijze de door de Ontmijners gelopen gevaren voor ogen te brengen. Overtalrijk zijn diegenen, die aan onze uitnodiging gevolg geven en onze tentoonstellingen bezoeken. Langzaam aan komen ook de giften binnen, zowel van officiële instanties als van erkentelijke sympathisanten. Zo bracht een der eerste tentoonstellingen, die van Brugge in Oktober 1945, de ronde som van 124.000 BEF op; en wel als volgt :

Inkomgeld : 35.000 BEF ;

Gulden Boek : 18.000 BEF ;

Giften, dans en omhalingen : 71.000 BEF.

Terloops zij hierbij ook aangestipt de milde gift (25.000 BEF) van Monseigneur LAMYROI, Bisschop van BRUGGE.

Naarmate het aantal slachtoffers steeg, groeide ook het aantal hopeloze gevallen in de van echtgenoot, vader of broeder beroofde families. Twee voorbeelden slechts uit de zovele mogen volstaan om dit te bewijzen : van twee gezinnen wordt de echtgenoot en vader weggerukt, zonder middelen van bestaan blijven beide weduwen achter, de ene met acht, de andere met zeven kinderen ten laste.

Hierdoor wordt het samenballen der beschikbare financiële hulpmiddelen nodig, een centraliseren dus van fondsen .en bestuur : de Belgische Ontmijnersverbroedering — met statuten en een beheerraad — wordt in Maart 1946 gesticht.

Voordat over de activiteit van deze onze Verbroedering in bijzonderheden getreden wordt, wil ik hier toch diegenen mijn oprechte dank uitspreken, die zich belangloos aan de zaak gegeven hebben en geen moeite te groot achtten om hun verminkte wapenbroeders of dezer naastbestaanden in hun nood te steunen. Ik zou die helpers van het eerste uur allen moeten vermelden, maar zij zijn te talrijk. In eenheden

aï's die der Ontmijners, waar iedere dag doodsg gevaren getrotseerd worden, is er een rechtstreekse verhouding tussen d.e onderlinge verbondenheid en de dagelijks gelopen gevaren.

Wat dan de werkzaamheden der Belgische Ontmijnersverbroedering betreft : om te beginnen blijkt het nodig, de aan de slachtoffers geschonken sommen met de familielasten in overeenstemming te brengen. De Beheerraad spreekt zich ten gunste der volgende oplossing uit :

1. Bij het afsterven van een Ontmijn.er tijdens ontmijningswerkzaamheden, wordt aan zijn rechthebbenden, ter dekking van de begrafenis kosten, een som van 3.000 BEF. toegestaan, Afgezien daarvan worden de volgende sommen nog onmiddellijk gestort :

- a) Aan de weduwe van het slachtoffer : 500 BEF ;
- b) per kind ten laste : 250 BEF.;
- c) per verwante ten laste : 250 BEF.

2. Gedurende het eerste helft van het jaar worden maandelijks aan de weduwen, wezen en ascendenten nog gestort :

- a) 1.000 BEF. aan de weduwe ;
- b) 250 BEF per kind ten laste ;
- c) 250 BEF per ascendant ten laste.

3. Aan de wezen verleende sommen :

300 BEF per maand, tot bij het begin van hun zeventiende levensjaar, tot een maximum van 25.200 BEF. Dit geld wordt op hun spaarkasboekje ingeschreven, waarbij vermeld staat. dat de belanghebbende eerst bij meerderjarigheid over het kapitaal mag beschikken.

4. Een gekwetste ontvangt 30 BEF, per dag hospitaal of werkonbekwaamheid.

5. De voor normaal werk onbekwame invaliden ontvangen gedurende de eerste zes maanden 1.000 BEF per maand. indien zij vrijgezel zijn, en 1.500 BEF indien gehuwd, waarbij 250 BEF per kind ten laste.

Om de hier boven getrokken gedragslijn — die aan de Verbroedering zelf aï's het minimum voorkomt — te kunnen volgen, moet zij zich maandelijks uitgaven getroosten. die tussen 40.000 en 60.000 BEF schommelen. Zonder daarbij dan nog de catastrofe te AUBECHIES te betrekken, waarbij acht familie vaders, die vijftien wezen achterlieten, om het leven kwamen. Bovendien is de Verbroedering in talrijke gevallen, ook na de voorziene zes maanden, moeten blijven bijspringen, tengevolge van administratieve traagheid. Sommigen onzer weduwen hebben meer dan een jaar op de eerste overschrijving van hun pensioen moeten wachten. Weduwe S. die sedert 1945 de lasten van een talrijk gezin te dragen heeft, moest meer dan een jaar wachten, voordat haar pensioen geregeld was, Op het huidig ogenblik ontvangt zij nog steeds geen gezinsvergoedingen.

Om nog lukraak een steekkaart uit de reeks te nemen : een onzer kameraden Ontmijners heeft bij het werk zijn rechterhand en gedeeltelijk zijn linker hand verloren, is dus werkonbekwaam. Zijn pensioen stelt hem niet in staat, zijn vrouw en zijn vijf kinderen min of meer fatsoenlijk te onderhouden.

Indien deze hulp werkelijk een minimum is, dat wij voor onze getroffen en der Belgische Ontmijning kunnen doen — en dat is ze ook om aan de allernoodzakelijkste levensbehoeften te kunnen voldoen, — dan mag de Verbroedering wel met enige fierheid zeggen, dat zij het daarbij heel dikwijls niet laat. In de mate van het mogelijke rekent zij het zich tot plicht, bij de vaderloos .geworden kinderen de plaats van hun vader in te nemen, hen op te leiden in de richting die hun vader voor hen had gekozen. Daarom is het, dat de Verbroedering door een systeem van onderzoeken en bijgehouden steekkaarten, haar wezen in hun studies of hun vakopleiding volgt. Aan sommige meerbegaafde wezen heeft zij zelfs leningen op erewoord toegestaan.

Om deze doenwijze te kunnen volhouden, moesten grote sommen als het ware uit de grond gestampt worden; moesten dus de in het begin georganiseerde ontmijners manifestaties voortgezet worden. Aan de « Grote Magazijnen "BON MARCHE" te BRUSSEL moeten wij hier nogmaals onze welgemeende dank uitspreken voor hun bereidwillige en hoog gewaardeerde medewerking in deze aangelegenheid. Zij stelden niet alleen hun ruime zalen te onzer beschikking, om er onze grote Onplofingstuigtentoonstelling in .te richten, maar gingen zelfs zo ver, hun specialisten voor deze tentoonstelling aan het werk te zetten. Het succes dezer tentoonstelling heeft onze verwachtingen ver overtroffen. Daarna werden overal in het land dergelijke Ontplofingstuigtentoonstellingen ingericht. ANTWERPEN, LUIK, ROESLARE, NAMEN, CENT, VERVIERS, TIENEN, CHARLEROI, KORTRIJK, LESSEN, LEUVEN, ANDENNE, BLANKENBERGE, OOSTENDE en andere steden nog, hebben deze. tentoonstellingen binnen hun muren gezien. Inschrijvingslijsten werden rondgegeven en danspartijen ingericht. En overal werden de Ontmijners met

grote erkentelijkheid en liefdadigheid onthaald. Ook hier mag gezegd worden, dat er een rechtstreekse verhouding bestond tussen de erkentelijkheid der bevolking en de door de Ontmijners dagelijks gelopen gevaren. Men zal de ANTWERPENAARS en LUIKENAARS, de inwoners van VERVIERS en die der steden van OOST en WESTVLAANDEREN, nooit genoeg kunnen danken voor hun zonder berekening gegeven steun.

Daarbij komt nog, dat talrijke eigenaars van door onontplofte bommen of mijnen beschadigde eigendommen, de Ontmijners zelf op hun grond hebben aan het werk gezien, om de in hun eigendom bedolven mijnen of bommen aan het daglicht te brengen en onschadelijk te maken. Het hoeft dan ook geen verwondering te wekken, dat in zeer vele gevallen deze eigenaars hun waardering voor het geleverde werk hebben willen uitdrukken door zich als erelid onzer Verbroedering te laten inschrijven.

De Verbroedering steunt niet alleen zonder onderscheid alle weduwen, helpt niet alleen bij de opvoeding der wezen, steunt niet alleen haar verminkten bij hun heropleiding, helpt niet alleen haar leden die tijdelijk in moeilijkheden verkeren. Zij denkt ook aan diegenen die op het veld van eer gevallen zijn en hun leven voor 's Lands Heropstanding gegeven hebben. Te hunner nagedachtenis richt de Belgische Ontmijnersverbroedering, in de mate van het mogelijke, op de plaats waar zij door een meedogenloze dood zijn weggemaaid, monumenten op, om aan onze mensen nu, en vooral aan de jeugd van morgen, het heldhaftige leven en het grote sterven van Belgische Ontmijners te doen kennen. RENDEUX, SIBRET, GRUPONT, BLANKENBERGE, DE PANNE en andere steden kunnen er reeds op bogen, de herinnering aan onze wapenmakers in een monument vereeuwigd te zien, De Verbroedering heeft voorgenomen, dit werk van piëteitvolle herdenking en erkentelijkheid ook in de komende maanden voort te zetten; zodat mag aangenomen worden, dat het niet meer zo lang zal duren voordat op iedere plaats, waar een der onzen gevallen is, een monument ter verheerlijking van zijn offer zal oprijzen. Een blijvend teken, dat de komende geslachten aan de tragedie zal herinneren, die zich daar heeft afgespeeld.

Niet alleen particulieren zijn met erkentelijkheid en liefdadigheid ons ter hulp gekomen. De gemeenten, waar onze Ontmijners vooral zeer veel « werk » gehad hebben, hielden er aan, hen in hoge mate, door het aanbieden van een vlag of een wimpel, eer te bewijzen. Ook daaraan is het te danken, dat de oude makers bij samenkomsten steeds talrijker aanwezig zijn. Weer worden dan de rijen gevormd onder de plooiën van de Verbroederingsvlag, waarrond, als trouwe bewaarders, de wimpels opgesteld staan van het Eerste Ontmijningsbataljon, van het Tweede Ontmijningsbataljon, van de LUIKSE ploegen, van de Sectie SCHERPENHEUVEL en van de afdeling Oost-Vlaanderen.

Nog iets moet daarbij komen. Zoals iedere vereniging van hier te lande, moeten wij op de tonen van onze eigen marsmuziek kunnen opstappen. En ook dat zal binnen korte tijd in orde komen.

ACTIVITES DE LA FRATERNELLE

par le Capitaine-Commandant du Génie LINDEN (en 1949)

Succédant au Service social organisé dans les différentes unités du déminage et les regroupant, la Fraternelle des Démineurs est créée en mars 1946.

Soutenir les veuves, aider les blessés et mutilés et remplacer le père auprès des orphelins, voilà assez de nobles et multiples tâches pour ses dirigeants.

Ce serait se montrer injuste et ingrat, que de passer sous silence l'activité désintéressée et compétente des pionniers de notre service d'aide aux victimes.

Le 28 septembre 1944, la mort frappe pour la première fois et fauche deux hommes. A ce moment les démineurs sont encore très peu nombreux, les unités de renfort étant en voie de formation. La perte en est d'autant plus sensible.

La stupeur dissipée, au légitime soulagement d'avoir échappé au triste sort des camarades tombés vient s'ajouter le désir d'aider tant soit peu la famille décapitée par la disparition de son chef et soutien. Spontanément les hommes se cotisent, achètent une couronne pour exprimer une dernière fois leur sympathie aux camarades malchanceux et remettent à la veuve l'excédent de la somme récoltée; car, ils n'ignorent pas que si les besoins à ce moment sont grands et pressants, les secours sont minimes et très lents.

C'est l'éveil et la formation de l'œuvre sociale. Hélas, au fur et à mesure de l'accroissement des effectifs amenés au travail, les accidents aussi suivent sur un rythme accéléré.

Un tué le 12 décembre 1944.

Cinq tués durant le premier trimestre 1945.

Dix-neuf tués durant le deuxième trimestre 1945.

A cette date, on enregistre déjà en outre 67 blessés.

Il va sans dire que devant de telles catastrophes, ce n'est plus avec les fonds constitués par les sacrifices que les survivants consentent sur leur modeste salaire que l'on peut espérer venir efficacement en aide à tant de familles éprouvées.

Le cadre, dans son désir d'accroître les ressources indispensables à l'œuvre de soutien qu'il entrevoit, cherche le moyen de drainer des fonds vers sa caisse de secours.

Le pays, à cette époque connaît une période de reprise quasi générale, jointe à un optimisme et un désir de distraction provoqués par la longue contrainte qu'il a subie durant l'occupation.

On va donc profiter de ces bonnes dispositions.

De dévoués camarades organisent par ci par là une petite fête, une tombola, des bals. Le succès remporté par ces diverses manifestations de charité incite alors nos délégués à mettre sur pied des expositions qui en faisant connaître les engins de la guerre moderne feront ressortir d'une façon tangible les dangers encourus par les nôtres. Le public répond nombreux à notre invitation et se presse curieux et attentif devant nos stands. Petit à petit les dons arrivent émanant tant d'organismes officiels que de personnes compatissantes ou reconnaissantes. C'est ainsi qu'une des premières expositions tenue à BRUGES en octobre 1945 rapporte la coquette somme de 124.000 BEF qui se compose comme suit :

entrées :	35.000 BEF;
livre d'or :	18.000 BEF ;
dons, bal et collectes :	71.000 BEF.

Souignons en passant le don généreux (25.000 BEF) de Monseigneur LAMYROI, Evêque de BRUGES.

Le nombre de victimes croissant, la situation désespérée de certaines familles, je ne citerai que deux cas lamentables de veuves se trouvant brusquement sans ressources avec l'une huit enfants à charge, l'autre sept, nécessite bientôt une coordination dans le service d'entraide et une centralisation de fonds.

Pour ce faire, la Fraternelle des Démineurs, munie de statuts et d'un conseil d'administration, voit le jour en mars 1946.

Avant de détailler l'activité de celle-ci, je voudrais que tous ceux qui se sont dévoués sans compter, donnant leur temps et leur peine pour soulager les misères de nos frères d'armes, trouvent ici l'expression de nos remerciements les plus sincères et de notre profonde reconnaissance. On ne peut les citer tous, ils seraient trop, car dans les unités comme celle des démineurs où tous les jours l'on côtoie le danger, la fraternité entre ses membres grandit par rapport à celui-ci.

Il s'avérait urgent d'unifier le taux des secours alloués aux victimes par rapport aux charges de famille. Le Conseil d'Administration se prononce en faveur de la solution suivante :

1. Lors du décès d'un démineur par accident de déminage, une somme de 3.000 BEF est allouée à ses ayants droit pour couvrir les frais des fun raillles. En outre, indépendamment de cette allocation, les sommes suivantes sont encore versées immédiatement :
 - a)   la veuve de la victime : 500 BEF ;
 - b) par enfant à charge : 250 BEF ;
 - c) aux ascendants à charge ; 250 BEF par ascendant.
2. Allocation mensuelle temporaire, aux veuves, orphelins et ascendants pendant les six premiers mois à partir du décès :
 - a) 1.000 BEF à la veuve ;
 - b) 250 BEF par enfant à charge ;
 - c) 250 BEF par ascendant à charge.
3. Allocation aux orphelins complets :

400 BEF par mois jusqu'à l'âge de 16 ans révolu, avec un maximum de 25.200 BEF. Sommes inscrites sur un livret de Caisse d'Epargne et où il est stipulé que le capital ne pourra être retiré par l'intéressé qu'au moment de sa majorité.
4. Un blessé touchera 30 BEF par jour d'hospitalisation ou d'exemption.
5. Les invalides incapables de travail normal recevront pendant les six premiers mois une allocation mensuelle de 1.000 BEF pour un célibataire et de 1.500 BEF pour un marié, auxquelles viennent s'ajouter 250 BEF par enfant à charge.

Pour suivre la ligne de conduite qu'elle s'est tracée ci-dessus et qui lui semble un minimum, la Fraternelle a d  faire face jusqu'à présent à des dépenses mensuelles oscillant entre 40.000 et 60.000 BEF.

Dans bien des cas la Fraternelle a d  poursuivre ses interventions au delà des six mois prévus, par suite de lenteurs administratives, certaines de nos veuves ont attendu plus d'un an le premier chèque de leur pension. C'est le cas de la veuve S... qui, depuis 1945, chargée d'une nombreuse famille a attendu plus d'un an le règlement de sa pension et qui à l'heure actuelle ne perçoit toujours pas les allocations familiales.

Puisant au hasard dans nos fiches, j'attirerai encore l'attention sur un de nos camarades invalides ayant perdu la main droite et une partie de la main gauche, donc inapte au travail, dont la pension insuffisante ne lui permet pas de subvenir convenablement à l'entretien de sa femme et de ses cinq enfants.

Si ces secours constituent un minimum vital et permettent de subvenir aux premières nécessités d'une vie normale, la Fraternelle se fait un devoir dans la mesure du possible de remplacer le père disparu et d'amener les enfants là où celui-ci aurait voulu les voir arriver.

C est dans ce but que par un système d'enquêtes et de fiches tenues à jour, nous suivons nos orphelins dans leurs études ou leur apprentissage. Nous avons en quelques cas consenti des avances à titre de prêt d'honneur à certains orphelins bien doués.

Afin de pouvoir maintenir le mouvement donné à notre œuvre d'entraide. il nous fallait trouver des sommes importantes et donc poursuivre nos manifestations.

ANVERS, LIEGE, ROULERS, NAMUR, GAND, VERVIERS, TIRLEMONT, CHARLEROI, COURTRAI, LESSINES, LOUVAIN, ANDENNE, BLANKENBERGHE, OSTENDE, et j'en passe, virent à leur tour s'ouvrir des expositions, circuler des listes de souscription, s'organiser des bals et répondirent avec générosité en faveur des démineurs.

On ne dira jamais assez merci aux ANVERSOIS, aux VERVIETOIS, aux LIEGEOIS et aux gens de FLANDRES qui ont donné, sans compter, leur appui.

A BRUXELLES aussi, grâce à l'aide généreuse et compréhensive apportée par les Grands Magasins « AU BON MARCHÉ » qui nous prêta gracieusement ses locaux pour tenir notre grande exposition, allant même jusqu'à nous donner ses spécialistes, le succès dépassa nos espérances.

Nombreuses sont les propriétés qui ont subi de graves dommages par le fait de bombes non explosées restées enfouies durant des mois, voire des années. Rien d'étonnant alors qu'après avoir vu nos hommes peiner et lutter dans un terrain bien souvent hostile afin de mettre à jour et de neutraliser ces engins toujours menaçants, dans bien des cas des propriétaires aient tenu à nous exprimer toute leur satisfaction en réclamant la faveur de figurer parmi les membres d'honneur de notre Fraternelle.

Si la Fraternelle s'occupe activement de tous ses membres sans distinction en soutenant les veuves, facilitant l'éducation des orphelins, guidant les invalides vers une rééducation, conseillant ses membres passagèrement en difficulté, elle n'oublie cependant pas ceux qui, tombés au champ d'honneur, ont donné leur vie pour permettre un prompt relèvement au Pays..

A l'endroit même où ils ont été fauchés par le sort implacable, des monuments ont été élevés pour rappeler à la population et à notre jeunesse de demain l'héroïsme de leurs aînés. A l'heure actuelle, RENDEUX, SIBRET, GRUPONT, BLANKENBERGHE, LA PANNE... sont fiers de garder par un monument le souvenir de nos frères d'armes. Nous projetons dans les mois à venir de continuer cette oeuvre du souvenir et de la reconnaissance et le temps n'est pas loin où chaque endroit arrosé du sang des nôtres verra s'élever en hommage à son sacrifice une stèle rappelant la tragédie qui s'y est déroulée.

S'associant aux gestes généreux de particuliers, certaines communes spécialement frappées par l'oeuvre de libération effectuée dans un temps record par nos démineurs, ont voulu les honorer tout particulièrement en leur offrant, qui un drapeau, qui un fanion. Grâce à eux, lors de nos réunions, les anciens se regroupent tout naturellement et les rangs se reforment dans les plis du drapeau de la Fraternelle entouré des fanions du 1er Bataillon, du 2e Bataillon, de la Compagnie de LIEGE, de la Section de MONTAIGU et de la Section de FLANDRE OCCIDENTALE.

Comme toute société qui se respecte en Belgique il nous faut pouvoir défiler aux accents de notre marche. C'est ce que nous pourrons faire d'ici peu, grâce à M. MOTTE dont « La Marche des Démineurs » vient d'être officiellement reconnue.

Dans le journal "Moustique" en 1945 :

Ce qu'on peut être tranquille pendant que les gosses cherchent des coquillages !

Lidgeld 2006 - Cotisation 2006

Als secretaris-schatbewaarder is het dan ook mijn plicht u te vragen het lidgeld voor het jaar 2006 over te schrijven. Som en rekeningnummer op bladzijde 1 !

En tant que secrétaire-trésorier, il m'appartient de vous demander de payer votre cotisation pour l'année 2006. Somme et numéro de compte à la page 1.

Léon Noël